

[Socialministeren]

sorgscenter IV, foreligger særlige problemer som følge af bl. a. relativt store ændringer i klienttallet inden for undervisningsområdet i de nærmest forudgående år.

Med hensyn til revision af åndssvageforsorgens udbygningsplaner kan oplyses, at det af tidsmæssige grunde har været nødvendigt at sammenlægge 2 planlagte revisioner til én. Som følge heraf vil den kommende planlægningsperiode omfatte perioden 1980-1985. Materialet hertil, som for tiden er under udarbejdelse i socialstyrelsen, ventes udsendt til forsorgscentrene i løbet af foråret 1978.

Til *minister Lise Østergaard* (16/1 78) af:

Arentoft (FP):

»Kan ministeren redegøre nærmere for de omstændigheder, der har medført, at den danske, skatteyderbetalte bistand til småindustrien i Indien ikke helt har fået den virkning, der var tilsigtet?«

(Spm. nr. 344).

Begrundelse.

Der henvises til artikel i *Aktuelt* den 12. januar 1978, side 10.

Der tænkes især på projektet vedrørende centeret i Bangalore, hvorfor det i den forbindelse også bedes oplyst, om finansudvalget - der jo i sin tid bevilgede midlerne - har været eller vil blive orienteret om fejl-dispositionerne.

Besvarelse (24/1 78):

Minister Lise Østergaard:

Jeg er ikke enig i den kritik af det dansk støttede projekt, som er indeholdt i den pågældende avisartikel.

Det omtalte værktøjscenter har først og fremmest til opgave at fremstille kvalitetsværktøjer til småindustrien, der dels forarbejder færdige produkter i konkurrence med storindustrien, dels fabrikerer udstyr af komponenter til storindustrien. Det drejer sig om en gruppe af ganske avancerede småvirksomheder, som er i stadig udbygning i Indien i dag, hvor det er regeringens erklærede politik at udvikle småindustri fremfor storindustri. Dette sker ud fra beskæftigelsesmæssige hensyn.

I øjeblikket er denne særlige kreds af småindustrier imidlertid endnu ikke udviklet så vidt, at den kan aftage hele værktøjscenterets produktion. Men efterhånden som den udbygges og i højere grad bliver opmærksom på de tilbud i form af værktøjer, rådgivning m. v., som værktøjscenteret byder på, vil en stadig større andel af leverancerne fra centeret kunne gå til småindustrien, således som det også har været tilsigtet ved projektets tilrettelæggelse.

I mellemtiden anvender centeret en uudnyttet del af sin kapacitet til leverancer til storindustrien. Denne må dog betale en højere pris end kunderne fra småindustrien, hvis ordrer desuden får fortrin i forhold til leverancer til storindustrien. På denne basis skabes der større mulighed for, at værktøjscenteret kan hvile i sig selv økonomisk.

Til værktøjscenteret er der knyttet en læringskole, hvor unge indere modtager en kvalificeret fire-årig værktøjsmageruddannelse, og der er også etableret en aftenskoleuddannelse med henblik på videreuddannelse af værktøjsmagere i småindustrien. Selv om kun få elever endnu har fuldført deres uddannelse, har det kunnet konstateres, at der er en stor efterspørgsel efter teknikere med den kvalitetsuddannelse, som gives ved det dansk-indiske værktøjscenter.

Det er i øvrigt blevet fremhævet over for mig under mit nylige besøg i Indien, at centerets bidrag til den indiske industris udvikling har haft stor betydning for det indiske samfund som helhed. Under Indiensbesøget havde jeg lejlighed til at bese adskillige småindustrier, som har kunnet udvikles på grund af det dansk-støttede centers tilstedeværelse, og repræsentanter for de statslige storindustrier gav over for mig udtryk for, at småindustriens underleverancer til storindustrien bl. a. var betinget af eksistensen af centre som det her omhandlede. Den indiske regering har derfor også på baggrund af de gode resultater, der er opnået ved værktøjscenteret i Bangalore, anmodet om yderligere bistand til oprettelse af flere sådanne centre. To tilsvarende værktøjscentre med dansk bistand er i øjeblikket under etablering i Delhi og Calcutta. Der er således ikke som nævnt i begrundelsen for spørgsmålet tale om en fejl-disposition, men om et projekt, der vurderes som meget betydningsfuldt for den indiske industrielle udvikling.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af:

Forslag til lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

(Lovforslag nr. L 121. Fremsat 2/12 77. Første behandling 14/12 77. Betænkning 18/1 78).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslagets §§ 1-9 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om beretning angående Nordisk Råds 25. session 1977.

(Beslutningsforslag nr. B 45. Fremsat 17/1 78 i betænkning fra udenrigsudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslagets tekst og dets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om fisketegn.

(Lovforslag nr. L 141. Fremsat 16/12 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Svend Andersen (Bornh. a.) (S):

Forslaget til lov om fisketegn har jo været behandlet før. Jeg skal i det væsentlige henvise til det, der er sagt af mit partis ordfører ved de foregående behandlinger, idet jeg dog skal understrege, at det fortsat er vores opfattelse, at bevarelsen af fiskebestanden og ikke mindst forøgelsen af fiskebestanden i vore vande er et vigtigt mål. Det er et mål, der søges opnået ved, at det gebyr, der betales for fisketegnet, kan benyttes til udsættelse af yngel, til bekæmpelse af visse uønskede fiskearter, til anlæg af gydepladser og til oprettelse af en konsulentordning. Det er opgaver, der hidtil har været klaret ad frivillighedens vej, men vi er af den opfattelse, at det ikke kan fortsætte. Vi mener derfor, det er rigtigt, at vi skaffer midlerne på anden måde.

Ved de foregående behandlinger af lovforslaget har der fra enkelte partier været nogle indvendinger. De er især gået på aldersgrænsen, og at man har manglet en klaring af bierhvervsfiskernes problemer. Jeg har derfor med glæde bemærket mig, at aldersgrænsen nu er sat op til 18 år, og at spørgsmålet om bierhvervsfiskerne søges løst ved et samtidig hermed fremsat lovforslag.

Jeg skal herved anbefale forslaget til velvilligt udvalgsarbejde.

Tang Sørensen (FP):

Da dette lovforslag jo er en genfremsættelse, skal jeg nøjes med at knytte nogle korte kommentarer til lovforslaget.

Det er efter min opfattelse ikke mere administration og bureaukrati, vi har brug for i dag. Lovforslagets egentlige sigte kan man måske godt sympatisere med, nemlig at vi skal beskytte vore fiskevande og især sørge for, at fiskebestanden bliver vedligeholdt. Men jeg er overbevist om, at vore særdeles udmærkede fiskerierorganisationer varetager denne opgave langt bedre, end det offentlige